

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.102
6 octubre 2017
1'70 euros

la veu de Benicarló

PREMIS LITERARIS CIUTAT DE BENICARLÓ LA REFERÈNCIA CULTURAL DEL PAÍS

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

RÀDIO BENICARLÓ: "VEUS DE CASA", ENTREVISTA AMB YON GRACIA

1102

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Això sí que m'agrada: Benicarló com a referent cultural. No sabem si serà veritat o no, haurem de veure si la proposta té èxit, però el primer pas s'ha donat: Ens ho hem de creure. Els premis "Ciutat de Benicarló" es convertiran de ben segur en una fita pels autors per dos motius: el primer, que les obres resultants són editades amb cura i aporten prestigi. El segon, no ens enganyem, per la seua dotació econòmica. Invertir en la quantia dels premis és una opció molt intel·ligent perquè realment fa pensar als autors que el seu treball és valorat com cal i, a més, els paga les lletilles, que també és important. Després caldria destacar que si els premis no s'envoltaren amb una sèrie d'actes que els aporten més dimensió, es quedarien en una simple anècdota.

Així que, de moment, molt bé, aquests premis són un exemple que haurem de seguir per aconseguir aquest repte tan necessari: Benicarló com referent cultural.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a tota la ciutadania de Catalunya que amb una mostra de civisme, i valentia, va sortir a exercir una cosa tan democràtica com voler votar, amb les mans netes alçades... davant les porres. És mereixen el nostre més sincer reconeixement.

Panissola 1: als responsables de l'actuació policial contra l'1-O. Seria massa fort el que voldríem expressar veient el que tots els mitjans visuals han ensenyat. Així que ho deixarem així... amb un silenci colpidor. Els silencis també parlen... molt fort!

Panissola 2: al regidor de Ciudadanos, Benjamín Martí, per les seues desafortunades declaracions a la ràdio municipal amb una defensa tan a ultrança de la constitució i les lleis que se li va oblidar que estes no poden, ni deuen, passar per damunt de la dignitat de les persones. Diu que "la gent utilitzava la violència", "la gent carregava contra la policia", "la gent se'ls ha tirat damunt", i acaba comparant Hitler amb el moviment pacífic de la ciutadania. "A por ellos" és el que justifica? Patètic i vergonyós!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Copisteria-Llibreria GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
-Llibreria General i Musical Tel.: 964 475 698
-Papereria e-mail: lc1grevol@telefonica.net
 www.copisteriagrevol.com

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al día
diario digital de benicarló

PREMIS LITERARIS CIUTAT DE BENICARLÓ, LA REFERÈNCIA CULTURAL DEL PAÍS

textREDACCIÓ

La primera edició del Premis Literaris Ciutat de Benicarló va sorprendre. Aquella iniciativa va tindre una molt bona acollida entre els sectors especialitzats i el món de la cultura, aplaudint el naixement dels guardons. En aquesta segona edició, els premis han aconseguit la consolidació tot i la seua joventut. En un marc de luxe i amb un espectadors bolcats en l'esdeveniment, els premis es van veure embolcallats per les mes altes figures tant del món de la política com de la cultura. L'alcaldessa de la ciutat, Xaro Miralles, en les seues paraules de benvinguda a l'acte que es va celebrar al Parador de Turisme de la ciutat, recordava "l'intens treball de mesos i les il·lusions contingudes". L'alcaldessa posava l'accent en el referent benicarlando com a punta de llança cultural, "cadascú des de la seua disciplina han agafat el guant de l'excel·lència d'aquests premis", i va finalitzar assegurant que amb aquesta edició "els premis esdevenen un referent cultural de primer ordre".

Abans, Miralles rebia el president de la Generalitat, Ximo Puig, i el president de les Corts Valencianes, Enric Morera, que donaren així un suport polític de pes a la II edició d'uns Premis que pretenen situar

Benicarló com a "capital cultural i motor de desenvolupament d'un territori moltes vegades oblidat i poques vegades reivindicat", com apuntà Miralles. A la cita acudiren també la directora general de Cultura, Carmen Amoraga, i el president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Ramon Ferrer, el director Territorial de Territori Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre, Antonio Suárez, Ferran Bladé, director territorial de Terres de l'Ebre, que ho va fer en representació del president de la Generalitat de Catalunya, i el vicerector de la UJI. També van estar presents nombrosos alcaldes i regidors de poblacions veïnes, com ara Vinaròs, Traiguera, Càlig, Sant Jordi, Cervera, Rossell, Santa Magdalena, Torreblanca, Vilafranca, Albocàsser, Cincorres o Vallibona, i l'escriptora Anna Moner, com a Ambaixadora de la Lectura.

ELS PREMIATS

L'alcaldessa de Benicarló va iniciar l'acte destacant els guanyadors de les seccions dels premis: Premi a l'Àlbum Infantil Il·lustrat (Juan Hernaz i Fàtima Fernández per l'obra Por pequeño que parezca), Premi de Divulgació Científica (Martí Domínguez amb Veus de ciència), Premi de Narrativa Memorialística (Josep Santesmases per Els paisatges trobats) i Premi de Llibre Gastronòmic (Juanjo Roda pel llibre La cuina de la gent del mar). I també va agrair el suport d'empreses i institucions com Ashland Chemical, IFF i Fundació Caixa Benicarló, que han apostat pel futur

ve de la pàgina anterior

d'estos premis, així com l'AVL, la UJI i la Diputació de Castelló, entre d'altres.

Durant l'acte, conduït per l'actor Francesc Anyó i el músic Borja Penalba, es van presentar les obres guanyadores a càrrec de les respectius autors. Martí Domínguez, guanyador del Premi de Divulgació científica amb l'obra «Veus de ciència», va destacar que «la ciència ha de ser un complement del nostre coneixement general», recuperant el concepte llatí del mot. Per la seua part, el cuiner de Vinaròs Juan José Roda, guanyador del Premi de Literatura Gastronòmica per «La cuina de la gent de la mar», va aprofitar la seua intervenció per a fer un «reconeixement a tota la gent que viu de la mar i que també ha perdut la vida en ella».

Josep Santesmases, autor del dietari «Els paisatges trobats», Premi de Literatura Memorialística, va definir la seua obra com «una necessitat diària de mirar el meu entorn i de prendre perspectiva per comparar-la amb altres paisatges». Finalment, els guanyadors de la quarta edició del Premi Internacional d'Àlbum Infantil Il·lustrat, Juan Hernaz i Fátima Fernández, que per segon any consecutiu guanyaven el mateix guardó, van descriure la seua obra des de «la necessitat d'emocionar els lectors, de crear una eina per fer-los reflexionar i que, a la fi, ens ajude a comunicar-nos».

EL SUPORT POLÍTIC

Ja en la part institucional, l'alcalde de Benicarló, va posar en valor el fet de comptar «amb les màximes autoritats del país, que atorguen als nostres premis un gran reconeixement, i que posiciona Benicarló com a capital cultural, exhibint el nostre potencial creador». L'alcalde va destacar les quatre obres premiades assegurant que «cadascú des de la seua disciplina han agafat el guant de l'excel·lència d'aquests premis», i va finalitzar assegurant que amb aquesta edició «els premis esdevenen un referent cultural de primer ordre». Josep Barberà, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló, va glossar les obres guanyadores amb una cita de Joan Fuster: «els llibres no supleixen la vida, però la vida no supleix els llibres».

El president de les Corts Valencianes, Enric Morera, va definir com «un honor associar la institució de les Corts Valencianes a un esdeveniment cultural com aquests premis, que uneixen institucions de tot l'àmbit lingüístic», incidint en què «la cultura és un element importantíssim de la nostra economia». Morera va assegurar que, amb aquests premis, «Benicarló esdevé un exemple de col·laboració entre els territoris que compartim la mateixa llengua». En el tancament de l'acte, Ximo Puig, president de la Generalitat Valenciana, va fer una lloa de la literatura i la cultura assegurant que «sense els llibres no s'entén la vida».

Puig va assenyalar la cultura com eina per tal que «junts construïm el renaixement del nostre poble, perquè estimar la cultura és la nostra manera d'estimar el país». El president de la Generalitat també va reivindicar les llengües i la cultura com a «espai de trobada, i mai de confrontació».

ELS GUARDONS

El premis internacionals Ciutat de Benicarló 2017 han comptat amb el patrocini d'Ashland Chemical, IFF i Caixa Benicarló. Les obres guanyadores estan magníficament publicades per Onada Edicions. En aquesta edició, el certamen ha rebut un total de 67 originals de set països (Espanya, Portugal, Bulgària, Itàlia, Mèxic, Argentina i Colòmbia). A més, estan representades gairebé la majoria de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, destacant la participació valenciana i catalana. En cadascuna de les modalitats els premis estan dotats amb 5.000 euros.

La programació de la Setmana dels Premis Literaris va continuar diumenge passat amb la xerrada de Fátima Fernández i Juan Hernaz, que parlaren del procés de creació i el treball que hi ha darrere de «Por pequeño que parezca», guanyador de la IV edició del Premi Internacional d'Àlbum Infantil Il·lustrat. I del 2 al 13 d'octubre, els comerços de Benicarló exposen als aparadors l'àlbum guanyador i sortegen un exemplar entre els clients de cada botiga.

El teatre també serà protagonista en la Setmana dels Premis Literaris amb la representació, dijous 5 d'octubre, de l'obra «Terra baixa», dirigida per Pau Miró i interpretada per Lluís Homar. La setmana es tancarà dissabte 7 amb una visita a la Fundació Carles Salvador, a Benassal.

ACTES CULTURALS I FESTIUS PER A COMMEMORAR EL NOU D'OCTUBRE

text i fotos AB

Amb motiu de la celebració del Nou d'Octubre, Benicarló ha programat diversos actes culturals i festius: xarrades, una exposició, un concert d'Smoking Souls i els actes institucionals de la diada. El tradicional Correllengua comptarà enguany amb una actuació teatral a càrrec Mòn d'Animació.

Els actes commemoratius de la diada del Nou d'Octubre començaran enguany

dijous 5 d'octubre a les 10.00 hores amb l'arribada de la flama del Correllengua, que sortirà des del Mucbe i passarà per la plaça de la Constitució fins arribar a la plaça de Sant Bartomeu. Allí tindrà lloc la lectura del manifest en defensa de la llengua i una actuació teatral per a xiquets i xiquetes a càrrec de Mòn d'Animació. L'acte comptarà amb la participació de totes les escoles de Benicarló i dels usuaris del Centre Ocupacional Maestrat IVAS (Institut Valencià d'Acció Social).

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, ha afirmat que «el 9 d'octubre és una festa carregada de simbolisme i molt especial per a tots el valencians». Per la seua banda, la regidora de Normalització Lingüística, Marta Escudero, ha remarcat que «aquestes diades ens recorden fets històrics però ens ajuden a visualitzar els reptes de futur com a poble».

D'altra banda, el dia 6 a les 20.00 hores tindrà lloc la inauguració de l'exposició «Il·lustres valencians il·lustrats», basada en el llibre del mateix títol de Migue Martí i Judith Coronado. L'exposició es podrà visitar a l'Edifici Gòtic fins al dia 22 i consisteix en una sèrie d'il·lustracions modernes i trencadores de personatges valencians nascuts en el segle XIX i el XX que han destacat en l'art o la cultura. Relacionat amb aquesta activitat, els dos autors oferiran una xarrada sobre l'exposició en el moment de la inauguració. A més, l'autora i historiadora Judith Coronado oferirà una xarrada al Mucbe divendres 20 a les 20.00 hores, amb el títol «Els rostres femenins a la nostra història». Entre

els assistents a les dos xarrades se sortejaran cinc exemplars del llibre «Il·lustres valencians il·lustrats».

Com a novetat, enguany s'ha programat la visita a la Fundació Carles Salvador de Benassal, dins del marc de l'exposició «Viatja llibre/Viatja lliure», on es podrà veure l'última casa on va residir el mestre, escriptor i gramàtic. L'excursió és dissabte 7 a les 9.00 hores i les inscripcions són gratuïtes i s'han de reservar fins al 5 d'octubre al Mucbe, ja siga per correu electrònic (correu.mucbe@ajuntamentdebenicarlo.org) o bé per telèfon (964 46 04 48).

Per tal de calfar motors de cara al dia gran, diumenge 8 a les 22.30 hores tindrà lloc el concert gratuït del grup de rock valencià Smoking Souls a la plaça de Sant Bartomeu. Es tracta d'un grup amb un directe molt contundent i amb unes lletres molt combatives i compromeses.

Els actes més institucionals tindran lloc dilluns dia 9. A les 11.30 hores s'ha programat la cercavila festiva, amb sortida des de l'Ajuntament i amb l'acompanyament de la Colla de Gegants i Cabuts, la Colla de Dolçainers i Tabaleters i el Grup de Danses la Sotà. El final de la cercavila serà la plaça de Sant Bartomeu, on tindrà lloc l'acte institucional a les 12.00 hores. Com ja és tradicional, a les 10.00 hores s'ha programat la Marxa popular ciclista pels carrers de la ciutat, amb sortida des de la plaça de la Comunitat Valenciana.

S'APROVA LA MODIFICACIÓ DEL REGLAMENT DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

text i fotos Redacci

El Ple de l'Ajuntament ha aprovat la modificació del Reglament de participació ciutadana, que permetrà augmentar el nombre de preguntes per cada ciutadà i regularà la quantitat de preguntes en cada ple. A partir d'ara, seran els ciutadans els qui podran formular les qüestions presencialment.

En el Ple ordinari del passat mes de setembre es va aprovar la modificació del Reglament de participació ciutadana, amb l'acceptació parcial de dos de les cinc al·legacions que es van rebre. En concret, la primera de les dos al·legacions acceptades fa referència al nombre de precís i preguntes que cada ciutadà pot fer d'una vegada, que augmenta d'un a tres. D'altra banda, la segona modificació afecta al nombre màxim de preguntes que es poden efectuar per cada Ple, que es limiten a 10.

A més, una altra de les novetats és que ara seran els propis ciutadans els que podran traslladar les pròpies preguntes al finalitzar el Ple Municipal, en el torn obert

de paraula, per tal de formular ells mateixos les qüestions (que prèviament hauran hagut de registrar-se en el Registre General). En cas que el ciutadà no puga assistir al Ple, la pregunta la traslladarà, com fins ara, la regidora de Participació Ciutadana, Susana Pérez.

Com ha reconegut la regidora, «la ciutadania té moltes vies de contacte amb la Regidoria, com les taules de debat, a més del correu electrònic o el telèfon». A més, Pérez ha afegit que «les xarxes socials no són sempre l'eina més eficaç per tal de presentar les queixes i suggeriments dels ciutadans, sinó que hi ha altres instruments més directes i eficaços».

Cal recordar que per tal que les preguntes siguin acceptades en el torn obert de paraula han de ser qüestions concretes, d'interès municipal general i dirigides a l'equip de govern. Com que no formen part de la sessió plenària, ni les preguntes ni les respostes s'inclouen en les actes municipals dels plens però sí que es publiquen en la secció La ciutadania pregunta al Ple del web municipal i s'emeten en directe a través de Ràdio Benicarló.

9 d'octubre, ja toca

El 9 d'octubre, les valencianes i valencians commemorem la nostra Diada. Un dia per reflexionar sobre la nostra situació actual i el nostre futur com a poble.

Les polítiques d'austeritat i antisocials impulsades per la Troica i aplicades pel govern espanyol i per l'anterior govern valencià ha fet malbé el nostre país i han afectat molt negativament les treballadores i treballadors. L'atur, la precarietat i l'exclusió social caracteritzen el mercat laboral. Per això, considerem que ja toca donar solucions reals a aquesta situació, per capgirar-la i avançar envers unes polítiques socials i laborals que beneficien a la majoria de la població i no a una minoria que s'enriqueix a costa de la resta.

Ja toca treball estable, de qualitat i amb salaris dignes, ja toca reduir la jornada laboral per generar més ocupació, ja toca acabar amb totes les discriminacions al món laboral bé siga per raó de sexe, procedència, edat o orientació sexual, ja toca un treball segur i saludable en totes les empreses i administracions, ja toca una veritable conciliació de la vida personal i laboral, ja toca establir un marc valencià de relacions laborals i prestacions socials.

Ja toca redistribuir la riquesa per acabar amb les desigualtats socials, ja toca una renda bàsica universal, ja toca que els nostres majors tinguem una pensió digna, ja toca una igualtat plena de les dones que acabe amb el patriarcat dominant, ja toca que totes les persones gaudisquen d'una vida digna, ja toca, també, que les persones que venen o volen vindre al nostre país ho puguem fer i troben refugi, ja toca obrir fronteres físiques i mentals per construir una societat acollidora, justa i igualitària.

Ja toca avançar envers una veritable igualtat lingüística en tots els àmbits de la societat, ja toca que tinguem mitjans de comunicació públics propis, ja toca que compartim un espai de comunicació audiovisual amb el territori de parla catalana, ja toca promocionar la nostra cultura popular, la nostra música, la nostra producció literària i artística, ja toca, en definitiva, que la nostra identitat deixe de romandre clandestina.

Tenim un País per fer i en aquesta tasca les treballadores i treballadors valencians necessitem avançar en eixe camí de millores socials i laborals, perquè ja toca que deixem de pagar una crisi que nosaltres no hem generat. I per fer-ho calen polítiques al servei de la majoria de la societat. Sabem el que volem i sabem com fer-ho; sols necessitem que ens deixen decidir a casa nostra les nostres polítiques, perquè ja toca que puguem decidir sobre totes aquestes matèries laborals, socials i econòmiques, ja toca avançar en l'autogovern assumint noves responsabilitats i competències, ja toca, companyes i companys, millorar les nostres condicions de vida.

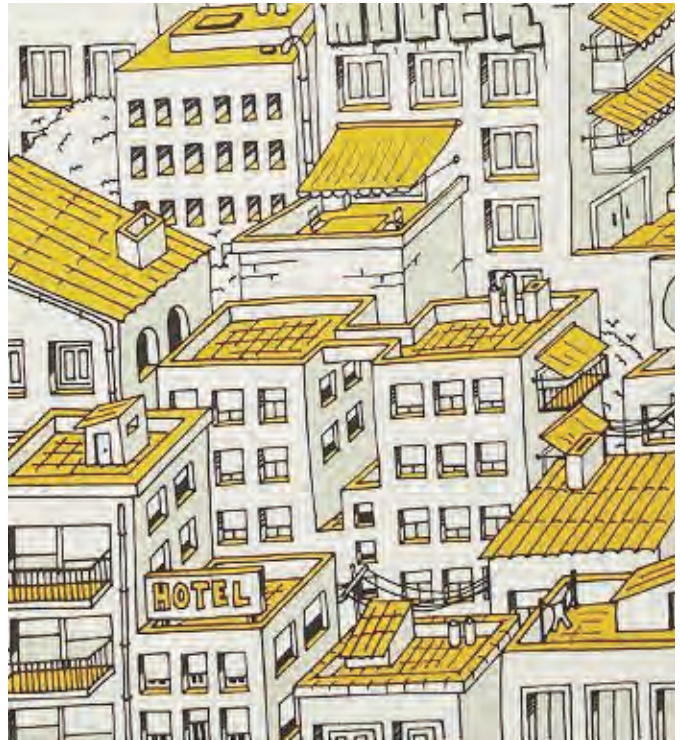
Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Directe al gra. Espero que aquesta setmana, més que siga en algun editorial o alguna carxofa o alguna panissola, es mullen amb allò que a les Espanyes anomenen el «desafío catalán». La setmana passada em penso que ja vaig dir quin era el meu pensament; l'estat té la força i si està disposat a utilitzar-la fins les últimes conseqüències guanyaran, no convenceran (ni ho pretenen), però guanyaran. Ara continuo opinant el mateix, però a més penso que definitivament Catalunya no té encaix possible ni a l'Espanya de les autonomies ni a cap. Al poble català l'han perdut per sempre més, mai, mai més els catalans se sentiran bé en un lloc on diuen que els volen però que majoritàriament els odien amb tota la força del món. Qui millor va recollir aquest esperit va ser don Santiago Bernabeu, autor d'aquella frase tan cèlebre: «Me gusta Cataluña y la quiero, a pesar de los catalanes.» Quanta saviesa i profunditat en aquesta sentència. Cataluña es nuestra y si no están contentos, que se callen.

No m'haguera pensat mai vore Benicarló amb tantes banderes espanyoles penjades de balcons i finestres, fins i tot, cutres, més que cutres, enganxades amb agulles d'estendre la roba. Penjades per motius diem-li polítics, no perquè la Roja haja aconseguit una de les seues mítiques victòries. Em pregunto quin significat pot tindre aquesta actuació dels propietaris d'aquestes cases. Em plantejo diverses possibilitats. Volen dir que a Benicarló se senten marginats per ser espanyols i necessiten expressar-ho públicament? Estan orgullosos de ser espanyols i ho volen demostrar concretament ara? Desitgen indirectament manifestar el seu odi cap a tot allò que vinga del nord de Sòl de Riu? Ho penso. A Benicarló ningú es pot sentir marginat per ser espanyol, ningú; poden parlar, escriure, resar, llegir, viure en la seua llengua; això no ho podem dir tots. Què vol dir estar orgullós de ser espanyol? No ho tinc massa clar, però en un principi molt em temo que té a vore amb glòries d'equips esportius, de tennistes o fins i tot de cantants que viuen a Miami; pot semblar una poca lliga, però per a molts el patriotisme és la polsereta que porten Sergio Ramos o Rafa Nadal o la que duia Arantxa Sánchez Vicario. Em decanto per pensar que, ai, és una manifestació d'odi irracional contra els catalans perquè, al contrari que els valencians, no han volgut passar pel cercolet. Nosaltres som submisos i n'estem orgullosos; ens és igual pagar per una autopista, ens és putament igual la nostra llengua, se'ns en fot que el corredor Mediterrani no passe per

Benicarló si passa per Madrid, ens la porte fluixa pagar més impostos que ningú i que només se'ns retorne una part d'allò que paguem; si no tenim rodalies dignes ja ens va bé perquè ens classificarem per a algun Mundial. El Conde Duque de Olivares ens va fer el retrato perfecte: «tenemos a los valencianos por más muelles» (fin de la cita).

L'article de Joan Heras reflexionant sobre la utilització i adoctrinament de les criatures m'ha semblat sensacional. És cert tot el que diu. A molts de nosaltres els nostres pares ens van fer anar a missa de menuts - volguérem no volguérem- i ho feien perquè pensaven que realment era el millor per a nosaltres, perquè ens ensenyarien uns valors que trobaven els més adequats. També ens duïen al futbol o al bous i ens deixaven beure vi a casa; pretenien que fórem uns agressius hòligans, uns sàdics maltractadors de bèsties o uns gatolins? No, per descomptat. És normal que les famílies vagen totes juntes a un restaurant de menjar ràpid o a una manifestació pacífica, no troba senyora Garcia?

Acabo, que ho he fet massa llarg. Xavier Burriel s'ha acomiadat de nosaltres amb un magnífic i irònic còmic. Se'l trobarà a faltar, però Xavi és jove i arribarà un dia que tornarà a aquesta casa..., si és que la casa no s'ha assolat.

I també molt bon viatge pel guerrer Fibla. Però a vore, este senyor no té faena ací al poble? Aaaaaa!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

El dia de la porra

Això segurament devien pensar els milers de policies i civileros que van "actuar" diumenge passat per ajudar a entendre la lletra de la Constitució espanyola a qui té dubtes sobre algun article. Que era el dia de la porra i es havien donat solta. Certament, amb el "a por ellos" que havia corregut per tot arreu i després la seua actuació estel·lar, han definit clarament per què volen el Principat: la comparació amb l'actuació d'un maltractador és tan encertada que resulta desagradable (*Nos obligarán a hacer lo que no queremos hacer, Lo hacemos por su bien, ¿Dónde van a estar mejor?...*). Rememorant aquell vell llibre de Francesc Candel *Els altres catalans*, que va ajudar amb la seua visió crítica a aconseguir una Catalunya més integradora, tal volta els caldria a tots estos del "a por ellos", tenir-lo de llibre de capçalera. a vore si, perquè evolucionen, entenen com se senten alguns pobles de l'Estat, que tenen i senten una identitat pròpia, quan són menystinguts per no seguir la uniformitat espanyola, quan són "los otros españoles". Sembla que açò de la diversitat d'Espanya que també diu la Constitució no va amb ells, però es veu que a ells no cal apuntar-los al repàs de vara. Fa anys que estem desenganyats, no s'ho han

cregut mai, que el franquisme s'havia acabat.

Novetat al camí de l'ermita

Canviem de tema i tornem directament al país dels cadufos, que se'ns farà mala sang i ja tenim una edat, ens pot agafar un cobriment i deixar-nos més tocats del que ja estem (i no ho diem per si estem una mica descabdellats, que també, ho diem pel que ens està tocant viure). Doncs això, començarem pels birlotxos del començament de la carretera a Sant Gregori de què parlàvem la setmana passada, i a causa dels quals ja hem sentit bastants renecs de conductors, sobretot de llauradors, que diuen, això de dir és un eufemisme, si el que va pensar de posar-los com han quedat, s'havia begut l'enteniment... o una altra cosa. Mare de Déu, quina manera de renegar el personal que que va amunt i avall per aquell camí. I és que se'ls pot sentir fins i tot des de la caserna del civileros. Als responsables del desgavell els deuen xiular les orelles cada minut del dia.

Un disseny original

Va, anem per falles. Mireu si ha alçat polseguera el cartell d'enguany de falles, que diuen que hauria de ser original, que sembla que el veuen per tot arreu. Bé, matisem, no és que veuen al cartell, tal qual, el que passa és que el logotip que li dóna vida sembla més repetit que l'allioli. Pel poble circulen tota mena de versions con un "paresido rasonable", però també se'n poden vore al poble de costat de més al nord en algun del cartells de carnivals. Però no contents encara d'aparèixer al poble que no hem esmentat, fins i tot el podem vore més al nord del poble del costat

BENICARLÓ
EN
FALLES
DEL 3 AL 19 DE MARÇ DE 2018

ve de la p gina anterior

nord (osti, quin embolic!). O siga a Alcanar! I segurament deveu pensar o preguntar-vos què hi ha de coincident entre les falles, carnestoltes... i Alcanar? Doncs, ara ho entendreu: un monòlit on es pot observar un logo igualet que el nostre. Què és, que les falles també són d'"arraigo" canareu" ara? Doncs no ho sabem, però que el monòlit en qüestió el té, només cal mirar la foto del menhir a l'estil dels d'Obèlix que us adjuntem. Cadascú que en faça la valoració que considere, nosaltres només som fidels expositors del que veiem i així us ho transmetem. Bé, suposem que encara deu estar per allí... a no ser que el dia de la porra li tocara també rebre i correguera a camuflar-se a la pedrera d'Ulldecona. De tota manera, ara cal saber, per traure'n l'entrellat, qui va ser primer: la pedra d'Alcanar o la flama benicarlanda.

Identificació d'un petròglif

Parlant de pedra, què diríeu d'aquesta altra que vos mostrem repintada per a un ús, diríem, molt particular? No sabem si la pedra en qüestió és la porta d'entrada a algun lloc, un avís perquè per allí amollen gossos... o per tot el contrari. O tal volta podem interpretar que a partir d'ací el que tenim és un camí de gossos, en un sentit literal, particular (només per a gossos). O simplement s'ha de tindre en compte de no trencar la cadena on s'han d'amarrar els gossos. O a la millor, que no cal fer el gos trencant la cadena... I és que la particular escriptura, críptica fins al punt que només podríem trobar inscripcions semblants en els informes de la policia local, és capaç de desafiar la nostra capacitat d'interpretació. Així que, estimat lector, pot pensat el que vulga, que segurament ho encertarà.

Reconeixement a La Veu

Xeic, que contents ens hem posat en vore com la nostra secció té seguidors per tot arreu i de tots els àmbits. Ací vos ensenyem el reconeixement que ens fa Josi Ganzenmüller, afamat director de teatre benicarlando, amb un "Ya era hora!!! Bien por La Veu", pel haver tret un dels problemes més visibles

de Benicarló: l'incivisme amb les deixalles al carrer. Convertir Benicarló en una mena d'encants o parc temàtic de la deixalla no és el que entenem com a ciutat responsable amb l'entorn. Per això, a vore si a poc a poc, la cosa va arrelant, aquella doble plana de La Veu es converteix en una anècdota i la gent fa el que ha de fer, comportar-se cívicament. I a qui no ho faça, senyor regidor de Policia, que els seus subordinats comencen a multar-lo d'una vegada. Vorà com quan els toquen la butxaca el problema minva de veritat. Només cal aplicar-se una mica.

Una nova capelleta al carrer

És curiosa la imatge d'aquest senyal que recorda qui se n'ha de fer càrrec de les tifes dels gossets; la podríem importar per vore si serveix d'alguna cosa i evitar-nos "la sort" de xafar una merda cada vegada que sortim al carrer. Ací no som gens supersticiosos i de totes maneres ens agrada més fer la faena pel qual ens hem fet una mica coneguts, o siga, parar l'orella i parlar de tot. Per això preferim no tindre sort i al desaprensiu que porta un animalet sense boç i no replega les merdes i el deixa pixar on li ve de gust li encolomen una bona multa. La mateixa que als que abandonen mobles al carrer.

"VEUS DE CASA": ENTREVISTA AMB YON GRACIA

text REDACCI fotos JES S MAESTRO

"Des de fa unes setmanes podem escoltar el nou programa de Ràdio Benicarló, "Veus de Casa", conduït per Yon Gracia. Hem volgut parlar amb Yon per a donar a conèixer aquesta iniciativa.

Yon Gracia Febrer té 23 anys. Va estudiar al col·legi Marqués de Benicarló i després a l'IES Ramón Cid. Posteriorment es va llicenciar en Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona. En terminar la carrera, va passar uns mesos a Canadà amb l'objectiu de practicar l'anglès. En agost d'aquest any, Yon va firmar un contracte d'un any de duració per a treballar a Ràdio Benicarló, però aquesta no era la seua primera experiència a la nostra ràdio. Primer Yon va fer, junt amb el seu company Pedro Torrent, el programa "Mistela i Política", el qual es va emetre durant dos estius. Actualment, Yon és el responsable de "Veus de casa" i està realment implicat amb el projecte:

"El programa es diu "Veus de Casa", el nom va ser idea de Joan Peiró, i volem parlar de Benicarló per a Benicarló. La idea és fer un magazín complet de Benicarló: tenim tertúlies polítiques, entrevistes de tot tipus, secció de cultura amb Rafa Sánchez, inclús temes divulgatius i didàctics com ciència, literatura i cinema, i també història, on parlem del Benicarló del passat amb Jaime Ramia, qui té un magnífic arxiu.

Cal dir que compteu amb una bona diversitat de "veus de casa"

La idea del programa és que la gent pugui sentir que és un programa seu, per la qual cosa tenim una dotzena de col·laboradors, als quals vull agrair el seu treball, que no és remunerat, perquè són la base del programa, jo només sóc el conductor. Això és molt enriquidor. Per exemple, al programa hi ha una secció que es diu teixit benicarló. Jo sóc més de periodisme polític, que és allò que li agrada a més gent, i l'esportiu, he jugat a bàsquet tota la vida, però quan començarem a fer "Mistela i política" vaig descobrir les entitats culturals i em vaig interessar molt per la diversitat de les associacions a Benicarló. No és fàcil fer una hora i mitja cada dia amb informació i entreteniment però vam decidir llançar-mos i de moment anem complint, gràcies, per descomptat, als nostres col·laboradors.

També teniu un compte de Twitter en el qual la gent pot interactuar amb els continguts.

Sí, tenim un compte de Twitter i es pot comentar el programa amb un hashtag que s'ofereix. Crec que les xarxes socials són una via fonamental. El nostre objectiu

no són les audiències perquè som una ràdio pública però, òbviament, volem que ens escolte com més gent, millor. Vull fer una cosa ben feta i que la gent li done valor i fer el possible per canviar a millor. Cada vegada hi ha més gent que em diu pel carrer que m'escolta.

Segur que teniu molts projectes.

Ens agradaria fer moltes coses però només som dues persones treballant a la ràdio. Tinc la sort que Joan Peiró, encara que fa molts anys que està a la ràdio, té ganes de fer coses noves. M'agradaria, per exemple, fer emissió en streaming, una app, una web de ràdio a la carta i una pàgina de Facebook perquè considere que això és la ràdio del segle XXI. Intentarem fer programes a l'exterior, com la carxofa o Sant Antoni, i que la ràdio surta al carrer. A poc a poc anirem fent!

Algunes seccions fixes com "els venerables" i la tertúlia política tenen molt d'èxit, supose que és perquè són molt dinàmiques, ja que intervien persones amb punts de vista molt diferents.

Els venerables el dilluns donen un altre punt de vista a la política perquè ells ja no prenen decisions, opinen lliurement i no venen en representació de ningú, només d'ells mateixos. Una de les seccions amb més resposta

ve de la p gina anterior

és la tertúlia dels polítics dels dimecres. Els polítics han de vindre a la ràdio també, és una cosa democràtica. Per exemple, la primera vegada que Xaro Miralles va parlar, Juan Antonio Mañá va dir que ja estàvem en campanya electoral i es va animar prou la tertúlia. A mi això m'agrada perquè jo no vull a la gent soltant un rotllo, jo vull, per descomptat, respecte i dialèctica, però a les tertúlies a més d'això fa falta "marxa". Per exemple, l'altre dimecres, parlant del model turístic, en introduir el tema de la "turismofobia" i també va animar-se molt el debat.

Segur que ja has tingut alguna anècdota curiosa.

Clar que sí. Un dia vaig fer una entrevista amb Agustí Cerdà, que està en Mèxic, a propòsit del terratrèmol que van patir allí. Per quadrar els horaris em vaig alçar a les sis i mitja del matí i li vaig fer l'entrevista abans que ell se n'anara a dormir. Eixe és l'esforç que val la pena fer perquè després a la gent li agrada la seua ràdio. Tinc moltes ganes de fer coses!

Estimats lectors de "La Veu de Benicarló", ja ho sabeu, tenim un nou programa a Ràdio Benicarló: El programa "Veus de casa". Si el voleu escoltar, l'emissió en directe és de dilluns a divendres, de les 11 a les 12.30, sintonitzant la 107,3 de l'FM. També es fa redifusió i, a més, per internet a la plataforma Ivoox.

BROMETES

text J. GUILLEM

El secret millor guardat pels catalans partidaris del referèndum ha sigut els amagatalls de les urnes, els llocs on han estat obscures fins el dia de la votació. Tota la maquinària d'un estat, admirat pel món, amb els serveis d'intel·ligència funcionant a tota paleta, no ha sigut capaç de localitzar els diabòlics enginys i impedir que exerciren el mal impunement. Això, té un punt de trama d'Ibáñez i d'agents de la TIA, però també descobreix una cara que no tranquil·litza massa: aquests són els que ens protegeixen de perills de veritat i no han interceptat cap ni una de les més de dos mil urnes. Poca broma.

S'ha especulat amb què els destructius receptacles podien estar guardats a Montserrat o a Poblet. També s'ha dit que un gran magatzem xinès les guardava totes dins de bosses d'arròs tres delícies. Als bars del poble s'assegurava que un polític local les tenia totes ocultes entre trossos de fusta i caixes d'una cooperativa molt coneguda i que, la nit abans, pretenia pujar-les personalment a la seua terra promesa. S'imaginem que això haguera sigut cert? S'imaginem que els tupperes de Satan haguessen estat al nostre costat? Se'ls imaginem latents al camí la Mar o al carrer Sant Francesc? S'imaginem el perill que podríem haver viscut?

Fins ací, una brometa que pretén relacionar l'univers global amb el local. Més o menys afortunada, però una brometa. Si recordem que diumenge passat es van repartir hòsties com arguments democràtics, la conyeta no fa tanta gràcia. Si pensem, a més, que una part de la ciutadania les aplaudeix i anima, la brometa ens deixa el somriure gelat.

ELS PRESSUPOSTOS PARTICIPATIUS COMENCEN A SER UNA REALITAT

text AB

Les propostes ciutadanes que van resultar escollides en els pressupostos participatius de 2017 ja han començat a executar-se. De fet, ja hi ha dos projectes acabats i en els pròxims mesos es finalitzarà la resta que està pendent de portar-se a terme.

Dels 12 projectes que van ser escollits per executar-se aquest any per un import total de 99.800 euros, ja s'han portat a terme dos de forma completa. Concretament, el Museu d'Art Urbà i la Inclusió de xiquets amb diversitat funcional a l'escola d'estiu. El primer consisteix a embellir edificacions deteriorades i solars urbans abandonats, a més de construir el Museu d'Art Urbà que fomenti la participació d'artistes i que millore el paisatge urbà. Mentrestant, el segon consisteix a disposar de places per a xiquets amb discapacitat funcional i de monitors especialitzats.

Durant el mes d'octubre està previst que pugui estar finalitzat el tercer projecte, a través del qual s'adaptaran dos parcs infantils inclusivius, amb l'adquisició de gronxadors adaptats a les necessitats dels xiquets amb diversitat funcional. A més, a finals d'octubre o principis de novembre està previst que també pugui estar finalitzada les senyalitzacions de platges nudista i de mascotes, un altre dels projectes seleccionats. L'aparcament per a bicicletes en U invertida també és un dels projectes que es portaran a terme a curt termini. La resta de projectes està previst que estiguen finalitzats abans d'acabar l'any.

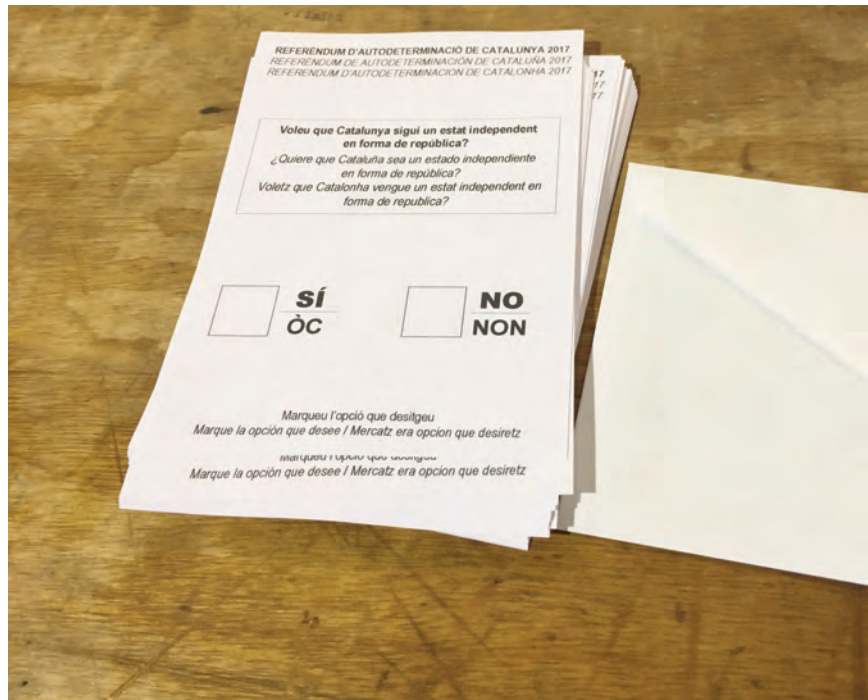
A més, amb l'objectiu de millorar el procés de cara als pressupostos participatius, a partir de demà hi haurà disponible una enquesta de valoració ciutadana a l'apartat de Participació Ciutadana del web municipal, que es podrà emplenar fins al dia 15 d'octubre i servirà per a conèixer l'opinió ciutadana al respecte d'aquest procés de participació

LA RAÓ DE LA SEUA FORÇA

La guillotina

text ROBESPIERRE

"Misión cumplida"... diuen els de la porra contra les urnes. Per a alguns dels que s'anomenen bons espanyols i seguidors a ultrança de la seua bandera, la celebració de l'1-O ha estat un acte d'ultratge a la seua Espanya i, si per ells fora, segurament ja tindrien els tancs al carrer i tancats a tots eixos antipatriotes sedicionistes. L'actuació de les porres la justifiquen per la força de la constitució i la llei. Doncs no. No, no, i no. La violència contra la ciutadania lliure mai, però mai, està justificada. La violència només s'exerceix per a coartar les llibertats de les persones. S'imaginen vostés que les dones no haguessin sortit al carrer en el seu moment, fins i tot van ser cremades vives, perquè aleshores unes "lleis" no les deixaven votar? O que els ciutadans de color tampoc tenien dret a exercir el dret a vot perquè unes "lleis" dels blancs els ho impedién? O que ens els autobusos la gent de color havia de deixar els seients als blancs perquè una "lleis" així ho dictava? O que les dones no podien sortir d'Espanya sense l'autorització del marit perquè una altra llei ho justificava? O que una llei manara empresonar la gent per la seua tendència sexual... diferent a l'establerta? O que... Ni les lleis són cap sancta sanctorum ni la constitució és la Bíblia. A vore si d'una vegada entenem

que les lleis han d'evolucionar i són elles les que estan al servei de la ciutadania i no a l'inrevés! No, açò no es promou cap tipus d'insubmissió contra cap llei, és simplement aplicar la força de la raó i no la raó de la força. Quan un veu les imatges de la televisió on els drets de la ciutadania són trepitjats brutalment a patades i cops de porra, s'ha de prendre obligatòriament partit. Ací no poden haver mitges tintes. Per moltes paraules i sobretot obliats, els dels més de 800 ferits, d'un rei, al que no la votat ningú, sorgeix un crit: davant la violència... llibertat!

Drets lingüístics

7^é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

NOTA DE PREMSA DEL PIBEN

text PIBEN

PIBEN Denúncia la mala gestió interna de l'actual Equip de Govern a l'Ajuntament de Benicarló.

En plena campanya dels Premis Literaris de Benicarló, on els polítics de l'Equip de Govern del nostre ajuntament aprofiten per a fer-se fotos i sopars amb els seus companys i caps de València o Catalunya, per auto-promocionar-se, ens han arribat queixes per part d'alguns membres de Sindicats de Treballadors de l'ajuntament sobre la mala gestió interna a l'Ajuntament de Benicarló (Cal recordar que segons l'últim informe del Sindic de Comptes de la C.V., Benicarló és dels pitjors ajuntaments de tota la Comunitat, i el pitjor de província de Castelló, a nivell de gestió interna)

Els Sindicats parlen de la falta total de negociació sindical per part de l'actual Equip de Govern, amb un Conveni Col·lectiu pendent de renovació/negociació des de 2011, una RLT pendent de revisió, la falta de diàleg sobre la carrera professional dels funcionaris, així com la falta de resposta i actuacions davant la multitud d'escrips presentats en relació a diversos temes sobre personal i gestions irregulars realitzades des de l'Àrea de RR.HH. gestionada per Marta Escudero (Compromís).

Pareix ser que s'estan realitzant cobriments de llocs de treball o nomenaments de caps de negociat sense cap tipus de promoció interna (o externa), de forma aleatòria i sense cap criteri definit (segons el lloc de treball o la persona implicada es segueix un procediment o un altre).

També pareixen existir diferències d'actuació a l'hora d'abonar productivitats o "extres" per feines realitzades fora de l'horari de treball o que impliquen tasques extraordinàries (cobrir baixes o assumir responsabilitats/feines a més de les pròpies del lloc de treball). Hi ha treballadors que automàticament cobren per aquests conceptes al mes següent, però hi ha altres treballadors als que se'ls deuen productivitats des de fa mesos (i que no saben si les cobriran).

Els treballadors demanen el compliment de l'actual Conveni Col·lectiu, la negociació d'un nou Conveni adaptat a la realitat actual, una nova RLT que ajude a l'organització interna i establisca clarament les tasques de cada lloc de treball, la revisió de productivitats, el pagament dels deutes existents, la negociació de la carrera professional i l'establiment de criteris per al cobriment de llocs de treball vacants (incloent la realització de promocions internes i l'oferta pública). Però l'actual corporació pareix que no fa massa cas de les peticions, ni tan sols pareixen estar disposats a parlar del tema.

Tot açò amb un Equip de Govern presumiblement d'esquerres, defensors dels treballadors, de la transparència i de la igualtat de tracte per a tots (independentment de l'afinitat).

Des de PIBEN demanem que es creen les normatives de funcionament intern necessàries per establir criteris de funcionament que milloren la gestió dels diferents departaments i entre ells, evitant discriminacions entre treballadors i determinant formes d'actuació úniques davant cada situació. Demanem una millor gestió interna a l'ajuntament que ajude a portar endavant els projectes que necessita Benicarló.

També demanem la urgent posada en marxa de l'Administració Electrònica (obligatòria des d'octubre de 2016 i que ací encara no tenim: Càlig, Vinaròs o Peníscola ho tenen de fa temps), així com la posada en marxa d'una Oficina d'Atenció al Ciutadà, on es centralitzen de forma eficaç totes les gestions dels ciutadans amb l'ajuntament (tal i com ho tenen a poblacions veïnes com Vinaròs o Peníscola).

Lamentablement i veient com s'està gestionant el nostre ajuntament, veiem molt difícil que les nostres peticions es porten a terme a curt plaç, tot i ser promeses electorals del 2015 anem ja camí del 2018.

Per la nostra part seguirem presentant instàncies a l'Ajuntament i al Ple amb totes les queixes, propostes i suggeriments que ens fan arribar els ciutadans mitjançant el nostre correu: p.i.perbenicarlo@gmail.com

Sergio Colom Montero
Partit Independent per Benicarló (PIBEN)

BASKET: EL BAMESAD VA DEBUTAR AMB VICTÒRIA A LA Lliga CATALANA

text BENICARL AL DIA foto BAM

El passat dissabte 30 de setembre, l'equip de bàsquet en cadira de rodes de la secció esportiva Bamesad va disputar, a Badalona, la primera jornada de la Lliga Catalana contra els Màsters.

L'equip vinarossenc va obtenir una victòria ajustada en l'últim minut, en un partit emocionant i molt disputat. L'encontre va tenir lloc al històric pavelló vell del Joventut de Badalona, convertint-se així en el primer partit de bàsquet en cadira de rodes que es jugava a aquella pista. El Bamesad presentava un equip novell, amb noves incorporacions que han reforçat positivament la plantilla. Tot i que per a alguns jugadors va significar el seu debut a la competició, l'equip va estar tranquil i ficat al partit, sobretot en els dos últims quarts. El transcurs del matx va ser un estira i arronsa per part dels dos equips. Tant va ser així que a falta de 48 segons per a la fi de l'últim quart i amb el partit igualat, Bamesad

defensava un atac contrari on s'ho jugava tot. La sòlida defensa va permetre un robatori de pilota que va culminar amb un atac amb cistella en l'última jugada del partit. Aquesta victòria dóna molta confiança al conjunt, que ja segueix treballant per a preparar la segona jornada de la Lliga Catalana.

A REMUNTAR

text VICENT T. PERIS

Estic segur que cap dels aficionats que ens vam acostar diumenge passat al Municipal Pitxi Alonso pensàvem que passaria allò que va passar. Quan dic cap aficionat vull dir això mateix, que no passava pel cap de ningú que aquell partit podria acabar amb un marcador més semblant a un partit de tennis que a un de futbol. Però encara vaig més lluny, i dic que encara hi havia menys gent que pensava que eixe resultat tan excessivament exagerat seria a favor de l'equip visitant. Perquè d'un equip que es fa dir Rayo San Vicente ningú haguera esperat mai de la vida la repassada que ens va oferir.

Un veterà corresponsal, amb el qual he parlat algunes vegades perquè estic en edat d'anar aprenent, em va dir a la mitja part que semblava que els jugadors es volien carregar l'entrenador. Jo li vaig dir que no calia que fora tan exagerat, que encara quedava la segona part i que ho podíem remuntar. Perquè malgrat tot, jo segueixo pensant que tenim plantilla per a estar entre els sis o set primers.

Només començar la segona part, i aprofitant una errada pueril dels nostres, van i ens encolomen el tercer gol. S'ha de dir que aquell equip no va perdre la concentració en tot lo partit, i malgrat que els gols anaven caient amb una torturant regularitat, no donaven una pilota per perduda, les lluitaven totes. Sense ser un equip d'una gran qualitat, no van perdre en cap moment el domini del partit, mentre que nosaltres no érem més que unes titelles en les seues mans.

Què va passar? Algú té alguna explicació? Tot i el meu bagatge periodístic, he de reconèixer que jo no puc donar una explicació coherent que ens pugui aclarir què va ser allò que va passar al Municipal. Però el que no vaig a fer és posar-me a buscar culpables ni assenyalar amb el dit a ningú. Per motius que desconec, els nostres jugadors no es van a arribar a connectar mai al partit. De vegades passa. És com si la cosa no anés amb ells. Tot i això, alguns jugadors van lluitar i van córrer molt. Am més a més tenim una davantera de les millors de la categoria. Si mirem els jugadors una a un, ens n'adonarem.

Que en falla la defensa? Potser s'hauria de fer algun canvi en aquesta demarcació per vore si l'equip es troba més segur i agafa la confiança que sembla que ens falta. Però reconec que no ho sé. El que sí que penso és que urgeix una reunió entres cos tècnic, directiva i jugadors per tal d'endregar la situació. La lliga acaba de començar i encara som a temps de reaccionar i posar-nos al lloc que ens correspon. Hem de començar a guanyar partits perquè l'afició s'ho mereix i

els jugadors son capaços d'això i del molt més.

Però allò que no hem de fer és "un Rajoy", és a dir, amagar lo cap sota les ales o sota terra i deixar passar el temps a vore què passa. Tot esperant que la passivitat i la mansesa posen les coses al seu lloc. Perquè ja hem vist on ens ha portat aquesta actitud incompetent, passiva i vergonyosa del senyor Rajoy, senca cap mena de dubtes, el pitjor president que ha tingut mai el govern espanyol des de l'any 75. Un autèntic esqueller encapçalant lo seu ramat de bous mansos que ha aconseguit en només un dia tot allò que els independentistes catalans no havien aconseguit en cent anys. Lo dia de demà, quan Catalunya haja esdevingut un esta t independent, les principals places del pobles hauran e portar el seu nom en homenatge a la seua immensa feina a favor del moviment independentista català. Ni Cambó, ni Macià ni Tarradellas.

Per tal d'anar acabant aquesta pàgina, acompanyaré aquesta crònica amb el mitjà de transport que els de Sant Antoni de Benaixeve es van desplaçar a Benicarló, un autocar retolat amb el nom de l'equip. Tota una mostra de puixança que, de ben segur, van acollonar els nostres jugadors.

Lo nostre proper desplaçament serà a Borriana. A hores d'ara no sé si serà en dissabte o en diumenge, però lo que sí que és cert, és que es tracta d'un camp immillorable per a començar la remuntada.

Un altre dia parlaré d'aficionats que ja em tenen fins a les castanyes.

SEGONA RONDA DEL TORNEIG SOCIAL 2017 DEL CLUB AJEDREZ BENICARLÓ

text VICENT FERRER fotos CA

El diumenge va tenir lloc la segona ronda de la lliga d'escacs benicarlanda, on es comencen a definir els favorits al triomf a cada categoria.

A Primera Divisió, Vicent Villarroya s'imposava ràpidament a Jorge Gutiérrez, mentre que Manuel Serrano també ho aconseguia en poc temps contra el seu germà Álvaro Serrano. Més disputada fins al final va estar la partida entre Juan Andrés i Dani Domínguez, que va acabar amb la victòria del primer. Els tres guanyadors, juntament amb Agustín Llorach i Enoc Altabás, encapçalen la classificació amb 2 punts dels 2 possibles. Entre els enfrontaments de la propera ronda, cal destacar el de Domínguez amb Manuel Serrano i el d'Altabás amb Andrés. A Segona, David Tepy s'imposava a Hugo Desir al duel més jove de la categoria. Ell i el veterà Miguel Gea lideren la classificació en haver sumat els 2 punts disputats fins ara. El jugador sub10 es posiciona com a un ferm candidat per a aconseguir l'ascens a Primera Divisió. A la ronda 3, Vicent Ferrer serà el seu rival, mentre que Hugo Desir s'enfrontarà amb Miguel Gea. Per últim, a la Tercera

categoria, Roberto Tipán va aconseguir guanyar a Jhostin Sánchez i Javier Pérez a Joan de Gustín. Ambdós guanyadors, juntament amb Jaime Ramia i Juan Cabezos, han aconseguit comptar per victòries totes les seues partides i ocupen els quatre llocs d'ascens a Segona. Però encara queda molta lliga, com ara la partida entre Ramia i Tipán, un plat fort per a la propera ronda, que tindrà lloc diumenge 15 d'octubre a partir de les 18.30 hores a la seu del Club Ajedrez Benicarló (Carrer Crist de la Mar, 106).

FESTA DE CLAUSURA DE LES ESCOLES DE CICLISME CELEBRADA A ROSSELL

text VICENT FERRER foto CC DEPORTES BALAGUER

En la localitat de Rossell i organitzada aquesta any per la PC Benicàssim, es va realitzar la XL Clausura de les Escoles de Ciclisme de Castelló. El Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló va aconseguir diferents podis destacant la victòria d'Emma Conesa en fèmines promesa. Amb açò el club benicarló dona per acabada la temporada. Felicitar a tots els alumnes pel seu esforç i dedicació i també als pares per estar ací col·laborant en el que siga necessari.

Classificacions final de curs:

Promeses primer any:

Emma Conesa, 25ª gimcana, 1ª carrera.
Joel Sancho, 16é gimcana, 4^t carrera.
Cesc Roig, 11é gimcana, 8é carrera.
Sergi Roca, 41é gimcana, 22é carrera.
Crisanto Roig, 22é gimcana, 19é carrera.
Sergio Forés, 36é gimcana, 21é carrera.
Víctor Querol, 46é gimcana, 35é carrera.
David Muñoz, 35é gimcana, 13é carrera

Principiant primer any:

Gonzalo Martínez, 27é gimcana, 10é carrera.
Joan Folch, 7é gimcana, 15é carrera.

Principiant segon any:

Adrià Roca, 26é gimcana, 6é carrera.
Adrián Sancho, 15é gimcana, 8é carrera.

Aleví primer any:

Andrea Lores, 27ª gimcana, 4ª carrera
Pablo Moreno, 14é gimcana, 12é carrera

Infantil primer any:

Izán Monroig, 5é gimcana, 2é carrera.
Jordi Muñoz, 15é gimcana, 3é carrera.

Infantil segon any:

Hugo Beser, 14é gimcana, 3é carrera.

Des del club ja es comença a preparar la pròxima temporada, aquell que estiga interessat a practicar ciclisme, que es pose en contacte amb el club.

